

Wielki Post 2022

**Wezwania
Pasterzy Kościoła
do Adoracji
Najświętszego
Sakramentu**

Teksty do medytacji

Składam serdeczne podziękowania:

Siostron Niepokalankom z Szymanowa i Siostron Franciszkankom Rodziny Maryi z Poznania z domu przy ulicy Niegolewskich za przygotowanie miejsca schronienia i stworzenie idealnych warunków do pracy nad projektem;

Księdzu Stanisławowi Szczepańcowi, zarządzającemu portalem „Adoremus”.pl za zgodę na wykorzystanie materiałów zgromadzonych na portalu.

Pani Ewie Brzychcy za skład i przygotowanie broszury do druku.

Praca przygotowana w roku 2022 tj. w roku świętowania 200 lat urodzin św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego – naszego „Mosińskiego Świętego”. Jemu ją dedykuję.

Prezbiter Adam – proboszcz.

LIST DO PARAFIAN

Drodzy Parafianie!

Już ponad dwa lata istnieje w naszej wspólnocie nowa Parafialna Rada Duszpasterska. Spotykamy się kilka razy w roku, aby wspólnie zastanowić się co Duch Święty mówi do nas przez Słowo Boże, Słowa Pasterzy Kościoła i poprzez Wydarzenia i Fakty dziejące się w świecie. Podczas grudniowego spotkania rozważaliśmy wspólnie słowa wywiadu, którego Katolickiej Agencji Informacyjnej udzielił biskup Andrzej Czaja. W wywiadzie tym pojawiły się słowa, o potrzebie życia z Chrystusem w codzienności. Ksiądz bp mówił o potrzebie wychodzenia do ludzi, którzy po pandemii nie wrócili do Kościoła. Bp Czaja zaprasza nas, abyśmy o tych ludziach nie zapomnieli i do nich wyszli. Dodaje jednak zaraz, że nie będzie to możliwe, jeżeli wpiery sami nie doświadczymy osobistej, życiodajnej więzi z Chrystusem. Chodzi o to, aby w swojej codzienności bardziej żyć życiem Chrystusa Pana. Tego uczymy się na adoracji, osobistej adoracji Najświętszego Sakramentu. Wg. opinii bpa Andrzeja tylko wtedy, gdy nauczymy się być z Jezusem, na osobności nabędziemy ducha misyjnego, aby skarb odnaleziony przekazać dalej. Wszyscy obecni członkowie Parafialnej Rady Duszpasterskiej uznali słowa Księdza biskupa za swoje. Proponujemy je jako Rada Duszpasterska do osobistych przemyśleń i zastosowań. Jako Prezbiter Proboszcz poczułem się wezwany, do przygotowania pomocy, które pozwolą nam przeżyć Wielki Post jako czas uczenia się i budowania osobistej więzi z Chrystusem poprzez Adorację Najświętszego Sakramentu.

Nie mam bowiem najmniejszej wątpliwości, że jeżeli Pana spotkamy na adoracji i doświadczymy Jego pokoju, to będziemy wiedzieli, gdzie przyprowadzić tych, którzy nie wracają i nie chcą wrócić do Kościoła, bo nie wiedzą po co. „Wróć dla Jezusa” powiesz wtedy. „Wróć dla Tego, który żyje, którego spotkałem na adoracji czy też podczas mszy świętej”. Powiesz wtedy z odwagą: „pokażę ci jak to można zrobić”. „Pójdę z Tobą nie bój się”. Wierzę, że te słowa, mogą wypłynąć z serca każdego z nas. Ale musi stać za nimi osobiste doświadczenie. Ludzie mają wewnętrzny dar, którym potrafią rozpoznać każdą

falszywą nutkę, każdy fałsz i nieprawdę. Dlatego powstało poniższe opracowanie. Zebrałem fragmenty wypowiedzi papieża, i z niektórych dokumentów Kościoła na temat adoracji Najświętszego Sakramentu.

Zapraszam WAS Kochani aby każdego dnia Wielkiego Postu pomedytować nad taką pojedynczą myślą. Jeżeli nasunie Ci się jakaś refleksja, proszę, zapisz ją dla siebie. Ale to tylko początek. Oprócz codziennej medytacji „słów o adoracji” zapraszam raz w tygodniu do przyjścia na Adorację Najświętszego Sakramentu do naszej parafialnej Kaplicy Adoracji. Przyjdź na 15 minut. Jeżeli na początku nie wiesz jak ten czas wypełnić, zamieszczony w Dodatku schemat może być dla Ciebie pomocą. Możesz się też posłużyć gotowym tekstem z adoracją, którą przygotowałem z myślą o WAS i sobie. Mianowicie na każdą niedzielę Wielkiego Postu została przygotowana medytacja tekstu ewangelii z dnia bądź jej fragmentu. Zaprosiłem do niej naszego „Mosińskiego Świętego” Zygmunta Szczęsnego Felińskiego. W tym roku bowiem przypada 200 rocznica Jego urodzin. Stąd moje pragnienie aby Jego mądrość towarzyszyła nam przy rozważaniu niedzielnych ewangelii Wielkiego Postu.

Nie ukrywam, że chciałbym, aby zwieńczeniem Wielkiego Postu było trwanie wielu z nas w nocy z Wielkiego Czwartku na Wielki Piątek. Chodzi o dokładnie jedną zegarową godzinę spędzoną na modlitwie towarzysząc Jezusowi. Pan Jezus robił wyrzut wobec uczniów, że nie mogli z Nim czuwać jednej godziny. My spróbujemy w tym roku być razem z Nim. A potem się rozejdziemy na wszystkie peryferie naszej Parafii i będzie zapraszać na Wielkie Święta. Pełni pokoju będziemy nim obdarowywać jak robił to ZMARTWYCHWSTAŁY.

Bożego Szalom na czas adoracji i czas wielkopostnej drogi. Życzę Wam wszystkim owocnej lektury.

Prebiter A. Prochorowski

TEKSTY DO MEDYTACJI

Popielec

„Kult, jakim otaczana jest Eucharystia poza Mszą św. ma nieocenioną wartość w życiu Kościoła. Jest on ściśle związany ze sprawowaniem Ofiary eucharystycznej. Obecność Chrystusa pod świętymi postaciami, które są zachowane po Mszy św. — obecność, która trwa, dopóki istnieją postaci chleba i wina — wywodzi się ze sprawowania Ofiary i służy Komunii sakramentalnej i duchowej. Jest więc zadaniem pasterzy Kościoła, aby również poprzez własne świadectwo zachęcali do kultu eucharystycznego, do trwania na adoracji przed Chrystusem obecnym pod postaciami eucharystycznymi, szczególnie podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Czwartek po Popielcu

„Pięknie jest zatrzymać się z Nim i jak umiłowany Uczeń oprzeć głowę na Jego piersi (por. J13, 25), poczuć dotknięcie nieskończoną miłością Jego Serca. Jeżeli chrześcijaństwo ma się wyróżniać w naszych czasach przede wszystkim «sztuką modlitwy», jak nie odczuwać odnowionej potrzeby dłuższego zatrzymania się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości? Ileż to razy, moi drodzy Bracia i Siostry, przeżywałem to doświadczenie i otrzymałem dzięki niemu siłę, pociechę i wsparcie!”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Piątek po Popielcu

„Wielu świętych dało przykład tej praktyki, wielokrotnie chwalonej i zalecanej przez Magisterium. W sposób szczególny wyróżniał się w tym św. Alfons Maria Liguori, który pisał: «Wśród różnych praktyk pobożnych adoracja Jezusa sakramentalnego jest pierwsza po sakramentach, najbardziej miła Bogu i najbardziej pożyteczna dla nas». Eucharystia jest nieocenionym skarbem: nie tylko jej sprawowanie, lecz także jej adoracja poza Mszą św. pozwala zaczerpnąć z samego źródła łaski. Wspólnota chrześcijańska, która chce doskonałej kontemplować oblicze Chrystusa, nie może zaniedbać pogłębiania tego aspektu kultu eucharystycznego, w którym znajdują przedłużenie i mnożą się owoce komunii z Ciałem i Krwią Pana”.

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sobota po Popielcu

„Obecność Jezusa w tabernakulum winna stanowić jakby biegun przyciągania dla coraz większej liczby dusz w Nim zakochanych, zdolnych przez długi czas słuchać Jego głosu i niemal odczuwać bicie Jego serca. „Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan!” (Ps 34 ,9).”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

I Niedziela Wielkiego Postu

„Niech wspólnoty zakonne i parafialne podejmą szczególne zobowiązanie do adoracji eucharystycznej poza Mszą św. Pozostawajmy długo na klęczkach przed Jezusem Chrystusem obecnym w Eucharystii, wynagradzając naszą wiarą i miłością zaniedbania, zapomnienie, a nawet zniewagi, jakich nasz Zbawiciel doznaje w tylu miejscach na świecie. W adoracji pogłębiajmy naszą osobistą i wspólnotową kontemplację, posługując się modlitewnikami, które czerpią inspirację ze Słowa Bożego i z doświadczenia licznych dawnych i współczesnych mistyków. Także różaniec, pojmowany w jego głębokim znaczeniu biblijnym i chrystocentrycznym, stanie się szczególnie odpowiednim sposobem kontemplacji eucharystycznej, realizowanej razem z Maryją i w Jej szkole”.

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Poniedziałek 1 TWP

„Drodzy Bracia i Siostry, nasze chrześcijańskie wspólnoty winny zatem stawać się prawdziwymi «szkołami» modlitwy, w której spotkanie z Jezusem nie polega jedynie na błaganiu Go o pomoc, ale wyraża się też przez dziękczynienie, uwielbienie, adorację, kontemplację, słuchanie, żarliwość uczuć aż po prawdziwe «urzeczenie» serca. Ma to zatem być modlitwa głęboka, która jednak nie przeszkadza uczestniczyć w sprawach doczesnych, jako że otwierając serce na miłość Bożą, otwiera je także na miłość do braci i daje nam zdolność kształtowania historii wedle zamysłu Bożego”.

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wtorek 1 TWP

„Żyjemy w epoce nieustannej aktywności, która często staje się gorączkowa i łatwo może się przerodzić w «działanie dla działania». Musimy opierać się tej pokusie i starać się najpierw «być», zanim zaczniemy «działać». Przypomnijmy tu słowa, jakimi Jezus napomniął Martę: «Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba [mało albo] tylko jednego» (Łk 10, 41-42)».

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Środa 1 TWP

„Na ten właśnie moment (adoracji) naprowadzają nas słowa liturgicznej aklamacji: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu”. Jakkolwiek tym samym aktem czci ogarniamy równocześnie Chrystusa zmartwychwstałego i uwielbionego „po prawicy Ojca”, a także perspektywy Jego „przyjścia w chwale”, to przecież owo dobrowolne wyniszczenie Chrystusa, miłe Ojcu i uwielbione w zmartwychwstaniu, razem ze zmartwychwstaniem sakramentalnie sprawowane, stanowi niejako motyw najbliższy; z niego się rodzi nasza adoracja tego Zbawiciela, który „stał się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej” (Flp 2, 8).”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Czwartek 1 TWP

„Adoracja ta posiada jeszcze szczególną właściwość. Jest równocześnie przejęta wielkością tej ludzkiej śmierci, w której świat - to znaczy każdy z nas - został „umiłowany” aż do końca (por. J 13, 1). I równocześnie zawiera się w niej jakaś nasza „odpłata”, jakieś wynagrodzenie za tę Miłość ukrzyżowaną na śmierć: jest naszą „Eucharystią”, czyli naszym dziękczynieniem, uwielbieniem za to, że nas odkupił swoją śmiercią i przez swoje zmartwychwstanie dał nam uczestnictwo w życiu nieśmiertelnym. Kult ten, obejmujący Przenajświętszą Trójcę: Ojca, Syna i Ducha Świętego, towarzyszy i przenika przede wszystkim sprawowanie liturgii eucharystycznej.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Piątek 1 TWP

„Zaiste, skoro tajemnica eucharystyczna została ustanowiona z miłości i uobecnia nam sakramentalnie Chrystusa, zasługuje zatem na nasze dziękczynienie i naszą cześć. Cześć ta winna się zaznaczać w każdym spotkaniu z Najświętszym Sakramentem, czy to wówczas, gdy nawiedzamy kościoły, czy też gdy Najświętsze Postacie zanoszą się i udziela chorym.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sobota 1 TWP

„Ożywienie i pogłębienie kultu eucharystycznego jest sprawdzianem prawdziwej odnowy - tej, którą sobór postawił sobie za cel. Jest tej odnowy punktem poniekąd kulminacyjnym. I to zasługuje, czcigodni i drodzy bracia, na osobne rozważenie. Kościół i świat odczuwają wielką potrzebę kultu eucharystycznego. Jezus oczekuje nas w tym sakramencie miłości. Nie żałujmy naszego czasu na spotkanie z Nim w adoracji, na kontemplację pełną wiary i gotowości wynagrodzenia wielkich win i występków świata.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

II Niedziela Wielkiego Postu

„Poza liturgią eucharystyczną Kościół otacza czcią Eucharystię, która powinna być „przechowywana [...] jako duchowe centrum wspólnoty zakonnej i parafialnej” (Paweł VI, *Mysterium fidei*, 68). Kontemplacja przedłuża komunie i pozwala na długotrwałe spotkanie z Chrystusem, prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem. Przez kontemplację pozwalamy Mu patrzeć na nas i doświadczamy Jego obecności. Gdy kontemplujemy Go w świętym sakramencie ołtarza, Chrystus zbliża się do nas i wnika w nas głębiej niż my sami; przez przemieniające zjednoczenie z sobą daje nam udział w swoim Boskim życiu, a przez Ducha otwiera nam dostęp do Ojca, jak to sam powiedział Filipowi: „Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca” (J 14,9). Kontemplacja, która jest także pragnieniem komunii, łączy nas głęboko z Chrystusem, w szczególny zaś sposób łączy tych, którzy nie mogą przyjąć komunii.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Poniedziałek 2 TWP

„Trwając w milczeniu przed Najświętszym Sakramentem, odkrywamy Chrystusa w pełni i realnie obecnego, Jego adorujemy i z Nim obcujemy. Nie doświadczamy Go jednak i nie zbliżamy się do Niego przez zmysły. To wiara i miłość każą nam uznać, że pod postaciami chleba i wina obecny jest Chrystus - Ten, który udziela nam „pełni dobrodziejstw dokonanego przez siebie Odkupienia - Nauczyciel, Dobry Pasterz, najmiłszy Ojcu Pośrednik” (Leon XIII, *Mirae caritatis*). Jak przypomina Księga wiary wydana przez biskupów Belgii, modlitewna adoracja Najświętszego Sakramentu jednoczy wiernych „z tajemnicą paschalną, daje im udział w ofierze Chrystusa, której Eucharystia jest „trwałym sakramentem.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wtorek 2 TWP

„Misterium eucharystyczne jest źródłem, ośrodkiem i szczytem wszystkich dzieł duchowych i charytatywnych Kościoła (por. Presbyterorum ordinis, 6). Obcowanie z Chrystusem w milczeniu i kontemplacji nie oddala nas od współczesnych ludzi, ale przeciwnie - uwrażliwia nas i otwiera na ich radości i smutki, rozszerza nasze serca, by mogły ogarnąć cały świat. Uczy nas solidarności z braćmi w człowieczeństwie, zwłaszcza z najmniejszymi, którzy są umiłowanymi Pana. Przez adorację chrześcijanin przyczynia się w tajemniczy sposób do radykalnej przemiany świata i do owocowania Ewangelii. Każdy człowiek, który modli się do Zbawiciela, pociąga za sobą cały świat i wywyższa go ku Bogu. Ci, którzy trwają przed Panem, pełnią zatem bardzo ważną posługę: przedstawiają Chrystusowi tych wszystkich, którzy Go nie znają lub są od Niego oddaleni; w ich imieniu czuwają przed Jego obliczem.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Środa 2 TWP

„Pięknie jest przebywać z Jezusem: spoczywając na Jego piersi jak umiłowany uczeń, możemy doznać nieskończonej miłości Jego Serca. Uczymy się głębiej poznawać Tego, który oddał całego siebie, w różnych tajemnicach swego Boskiego i ludzkiego życia; w ten sposób stajemy się uczniami i sami włączamy się w ten proces składania i przyjmowania daru, ku chwale Boga i dla zbawienia świata. „Pójście za Chrystusem nie jest zewnętrznym naśladownictwem, gdyż dotyka samej głębi wnętrza człowieka” (Veritatis splendor, 21). Jesteśmy powołani do naśladowania Go, abyśmy stopniowo upodobniali się do Niego, byśmy pozwolili Duchowi działać w nas i wypełnili misję, która została nam powierzona.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Czwartek 2 TWP

„Wierni, gdy adorują Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie, winni pamiętać, że ta obecność wypływa z Ofiary i zmierza do komunii zarazem sakramentalnej i duchowej” (Kongregacja Obrzędów, Instrukcja o kulcie Eucharystii, 50). Zachęcam zatem chrześcijan, by regularnie nawiedzali Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie Ołtarza, ponieważ jesteśmy wszyscy powołani, by trwać nieustannie w obecności Bożej dzięki Temu, który pozostaje z nami aż do końca czasów. Na kontemplacji chrześcijanie głębiej uświadomią sobie, że misterium paschalne jest sercem całego życia chrześcijańskiego. Ta droga doprowadzi ich do ściślejszego zjednoczenia z misterium paschalnym i każe im uczynić z eucharystycznej ofiary - tego doskonałego daru - ośrodek swojego życia, zgodnie z konkretnym powołaniem każdego z nich, ponieważ ofiara ta „nadaje chrześcijańskiemu ludowi niezrównaną godność.”

Paweł VI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Piątek 2 TWP

„Zalecam kapłanom, zakonnikom, zakonnicom i wiernym świeckim, aby nadal i z jeszcze większym zaangażowaniem starali się ukazywać młodym pokoleniom sens i wartość adoracji oraz pobożności eucharystycznej. W jaki sposób młodzi będą mogli poznać Chrystusa, jeżeli nie zostaną wprowadzeni w tajemnicę Jego obecności? Ucząc się jak młody Samuel słów modlitwy serca, zbliżą się do Boga, On zaś będzie wspomagał ich wzrost duchowy i ludzki oraz ich misyjne świadectwo, które będą składali przez całe swoje życie. Misterium eucharystyczne stanowi bowiem „szczyt ewangelizacji” (Presbyterorum ordinis, 5), ponieważ jest najbardziej wyrazistym świadectwem zmartwychwstania Chrystusa. Życie duchowe potrzebuje milczenia i wewnętrznej bliskości z Chrystusem, aby mogło się rozwijać.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sobota 2 TWP

„Chciałbym stwierdzić z radością, że dziś w Kościele mamy „wiosnę eucharystyczną”: jakże wiele osób trwa w milczeniu przed Tabernakulum, aby zagłębić się w rozmowę miłości z Jezusem! Cieszy to, że tak wiele grup młodych ludzi odkrywa na nowo piękno modlitwy w czasie adoracji Najświętszej Eucharystii. Modłę się, aby ta „wiosna” eucharystyczna szerzyła się coraz bardziej we wszystkich parafiach...”.

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

III Niedziela Wielkiego Postu

„W wielu miejscach adoracja Najświętszego Sakramentu znajduje swoją właściwą rolę w życiu codziennym i staje się niewyczerpanym źródłem świętości.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Poniedziałek 3 TWP

„Najdrożsi przyjaciele, wierność spotkaniu z Chrystusem Eucharystycznym podczas niedzielnej Mszy św. ma zasadnicze znaczenie dla drogi wiary, ale próbujmy też często odwiedzać Pana obecnego w Tabernakulum! Spoglądając ze czcią na konsekrowaną hostię spotykamy się z darem miłości Bożej, spotykamy Mękę i Krzyż Jezusa, jak również Jego Zmartwychwstanie. Właśnie dzięki naszej adoracji Pan pociąga nas do siebie, w ramach swego misterium, aby przemienić nas tak, jak przemienia chleb i wino ... Święci zawsze znajdowali siłę, pociechę i radość w spotkaniu eucharystycznym. Słowa z Hymnu Eucharystycznego „Adoro te devote” powtórzmy przed Panem, obecnym w Najświętszym Sakramencie: „Spraw, abym coraz mocniej wierzył w Ciebie, że w Tobie pokładam nadzieję, że Cię kocham!”.

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wtorek 3 TWP

„Adoracja jest zasadniczą postawą człowieka, który uznaje się za stworzenie przed swoim Stwórcą. Wystawia wielkość Pana, który nas stworzył, oraz wszechmoc Zbawiciela, który wyzwala nas od zła. Jest uniżeniem się ducha przed „Królem chwały” (Ps 24, 9-10) i pełnym czci milczeniem przed Bogiem, który jest „zawsze większy”. Adoracja trzykroć świętego i miłowanego ponad wszystko Boga napełnia nas pokorą oraz nadaje pewność naszym błaganiom”.

Katechizm Kościoła Katolickiego nr 2628

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Środa 3 TWP

„Adoracja Jedynego Boga integruje życie ludzkie. Przykazanie adoracji samego Pana czyni człowieka prostym i chroni go przed zupełnym rozbiciem. Bałwochwalstwo jest wypaczeniem wrodzonego zmysłu religijnego człowieka. Bałwochwalcą jest ten, kto „niezniszczalne pojęcie Boga odnosi do wszystkiego, tylko nie do Boga”.

Katechizm Kościoła Katolickiego nr 2114

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Czwartek 3 TWP

„Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon” (Mt 4, 10). Adoracja Boga, zanoszenie do Niego modlitw, oddawanie należnej Mu czci, wypełnianie przyrzeczeń i złożonych Mu ślubów są aktami cnoty religijności, które wchodzą w zakres posłuszeństwa pierwszemu przykazaniu”.

Katechizm Kościoła Katolickiego nr 2135

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Piątek 3 TWP

„Nikt nie powinien wątpić, „że wszyscy wierni Chrystusowi według zwyczaju stale przyjętego w Kościele katolickim, mają temu Najświętszemu Sakramentowi oddawać najwyższy kult uwielbienia, który należy się prawdziwemu Bogu. Sakrament ten bowiem nie powinien być mniej uwielbiany z tego powodu, że Chrystus Pan ustanowił go dla spożywania”. Należy również uwielbiać Chrystusa w przechowywanym Sakramencie, skoro jest tam obecny substancjalnie przez tę przemianę chleba i wina, która w myśl Soboru Trydenckiego zwie się najstosowniej przeistoczeniem.”

Z Instrukcji „Eucharisticum mysterium”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sobota 3 TWP

„Albowiem przechowywanie świętych Postaci dla chorych wytworzyło chwalebny zwyczaj adorowania tego niebiańskiego posiłku, przechowywanego w świątyniach.

Ten zaś kult adoracji opiera się na mocnej i trwałej podstawie, głównie dlatego, że wiara w rzeczywistą obecność Pana prowadzi całkiem naturalnie do zewnętrznego i publicznego uwidocznienia tejże wiary”.

Z Instrukcji „Eucharisticum mysterium”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

IV Niedziela Wielkiego Postu

„A więc pobożność, skłaniająca wiernych, by udawali się do świętej Eucharystii, pociąga ich do całkowitego udziału w tajemnicy paschalnej i do odpowiedzi wdzięcznym sercem na dar z samego siebie Tego, który przez swoje człowieczeństwo nieustannie wlewa Boże życie w członki swojego Ciała. Przebywając przy Chrystusie Panu, zażywają najgłębszej Jego poufałości i wylewają przed Nim swe serce za siebie i wszystkich swoich, modlą się o pokój i zbawienie świata. Oddając w ofierze z Chrystusem całe swe życie Ojcu w Duchu Świętym, czerpią z tego przedziwnego obcowania wzrost w wierze, nadziei i miłości. Tak to podsycają owe właśnie dyspozycje, by dzięki nim mogli z należytą pobożnością obchodzić pamiątkę Pańską i przyjmować często ów chleb dany nam przez Ojca. Niech więc wierni starają się, by stosownie do własnego trybu życia oddawali cześć Chrystusowi Panu w Sakramencie. Pasterze zaś niech ich ku temu pociągają własnym przykładem i zachęcają słowami”.

Z Instrukcji „Eucharisticum mysterium”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Poniedziałek 4 TWP

„Gdy zaś wierni oddają cześć Chrystusowi obecnemu w Sakramencie, niech pamiętają, że ta obecność wywodzi się z Ofiary i zmierza do Komunii św. sakramentalnej i duchowej zarazem.”

Z Instrukcji „Eucharisticum mysterium”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wtorek 4 TWP

„Trwanie na modlitwie przy Panu Jezusie, żywym i prawdziwym w Najświętszym Sakramencie, umacnia zjednoczenie z Nim: przygotowuje do owocnego sprawowania Eucharystii oraz przedłuża postawy kultyczne i egzystencjalne przez nią wzbudzone.”

„Wskazania i propozycje Kongregacji na Rok Eucharystyczny”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Środa 4 TWP

„Sprawowanie Eucharystii w ofierze Mszy świętej jest źródłem i celem kultu, jaki się jej oddaje poza Mszą. Święte postacie przechowuje się przede wszystkim w tym celu, aby wierni, którzy nie mogą brać udziału we Mszy świętej, zwłaszcza chorzy i starsi, jednoczyli się przez Komunię sakramentalną z Chrystusem i Jego Ofiarą, którą składa się we Mszy świętej. Ponadto owo przechowywanie pozwala również na praktykę adoracji tego Wielkiego Sakramentu oraz oddawania mu tej czci, która jest należna samemu Bogu. Należy więc bardzo popierać niektóre formy kultu adoracji nie tylko prywatnej, lecz również publicznej i wspólnotowej, ustanowione lub zatwierdzone przez Kościół”.

Z instrukcji „Redemptoris Sacramentum”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Czwartek 4 TWP

„Kult, jakim otaczana jest Eucharystia poza Mszą świętą, ma nieocenioną wartość w życiu Kościoła. Jest on ściśle związany ze sprawowaniem Ofiary eucharystycznej. Pobożność więc zarówno publiczna, jak i prywatna wobec Najświętszej Eucharystii winna być gorliwie wpajana również poza Mszą, aby wierni oddawali cześć uwielbienia Chrystusowi obecnemu prawdziwie i rzeczywiście, który jest „Kapłanem dóbr przyszłych” i Odkupicielem wszystkiego. „Jest więc zadaniem pasterzy Kościoła, aby również poprzez własne świadectwo zachęcali do kultu eucharystycznego, do trwania na adoracji przed Chrystusem obecnym pod postaciami eucharystycznymi, szczególnie podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu”.

Z instrukcji „Redemptoris Sacramentum”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Piątek 4 TWP

„W ciągu dnia wierni niech nie zaniedbują nawiedzenia Najświętszego Sakramentu, jako że jest ono dowodem wdzięczności, znakiem miłości i wyrazem uznania dla Chrystusa Pana tam obecnego. Kontemplacja bowiem Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie, jako Komunia duchowa, ściśle jednoczy wiernego z Chrystusem, jak pokazuje przykład tylu Świętych. Jeśli nie stoi na przeszkodzie poważna racja, kościół, w którym jest przechowywana Najświętsza Eucharystia, powinien być otwarty dla wiernych przynajmniej przez kilka godzin dziennie, aby mogli się modlić przed Najświętszym Sakramentem”.

Z instrukcji „Redemptoris Sacramentum”

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sobota 4 TWP

„Pokarm Eucharystyczny zawiera, jak wszyscy wiedzą, „prawdziwie, rzeczywiście i istotnie Ciało i Krew wraz z duszą i bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa”, nic więc dziwnego, że Kościół od początku adorował Ciało Chrystusowe pod postacią chleba, jak to widać z samych obrzędów świętej Ofiary, które nakazuje sługom ołtarza czcić Najświętszy Sakrament przez klękanie lub głębokie skłony głowy. Uczą święte Sobory, że jest tradycją Kościoła, od początku Jego istnienia, czcić „w jednej adoracji Boga, Słowo Wcielone wraz z Jego ciałem... a święty Augustyn twierdzi: „Nikt nie spożywa tego Ciała bez uprzedniej adoracji”, przydając, że nie tylko nie grzeszymy adorując, lecz grzeszymy, nie adorując.”

Pius XII

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

V Niedziela Wielkiego Postu

„Z tych zasad nauki powstał i krok za krokiem rozszerzył się eucharystyczny kult adoracji, wyodrębniony od odprawiania Boskiej Tajemnicy. Przechowywanie świętych Postaci dla chorych i dla wszystkich, którym zagraża niebezpieczeństwo śmierci, wytworzyło chwalebny zwyczaj adorowania tego niebiańskiego posiłku, przechowywanego w świątyniach. Ten kult adoracji opiera się na mocnej i pewnej podstawie. Eucharystia jest bowiem i Ofiarą i Sakramentem; ten zaś tym się różni od innych Sakramentów, że nie tylko rodzi łaskę, lecz zawiera w sposób trwały samego Dawcę łaski. Gdy więc Kościół rozkazuje nam adorować Chrystusa ukrytego pod eucharystycznymi zastonami i prosić Go o dary nadprzyrodzone i doczesne, których ustawicznie potrzebujemy, objawia żywą wiarę, z jaką wyznaje, że Boski Oblubieniec jest obecny pod tymi zastonami, oświadcza mu swą ochotną służbę i korzysta z serdecznej z Nim zażyłości.”

Pius XII

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Poniedziałek 5 TWP

„Oto słowa świętego Jana Złotoustego: „Gdy je (Ciało Chrystusa) widzisz wystawione, powiedz sobie: dzięki temu Ciału nie jestem już więcej gliną i popiołem, nie jestem już niewolnikiem, lecz wolnym; toteż mam nadzieję na niebo i ufam, że osiągnę dobra tam będące, żywot nieśmiertelny, dziedzictwo Aniołów, obcowanie z Chrystusem. Śmierć nie zagarnęła tego ciała przebitego gwoździami, biczami chłostanego ... oto jest owo Ciało, które krew wylało, włócznią przebite, z którego trysnęły dla świata dwa źródła zbawienne, jedno krwi, a drugie wody... To Ciało dał nam, abyśmy je mieli i spożywali, dla ogromnej miłości swojej.”

Pius XII

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wtorek 5 TWP

„Sakrament ten winien być uważany za ognisko, w którym się skupia całe życie chrześcijańskie. Dzieje się to wtedy, gdy staje się on przedmiotem medytacji, gdy oddaje się należną mu cześć, czy wreszcie wtedy, gdy przyjmuje się go w świętości i czystości. Wszystkie inne środki pobożności, jakiegokolwiek by nie były, w nim się streszczają i ostatecznie zacierają do tego jednego. Dlatego nie dziwi nas ta przyjazna zachęta Chrystusa i jeszcze wspanialsza obietnica, która głównie sprowadza się do tej tajemnicy i w niej się codziennie spełnia: „przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”.

Leon XIII

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Środa 5 TWP

„Kościół katolicki dochowywał wiary w obecność ciała i krwi Chrystusowej w Eucharystii nie tylko przez nauczanie, ale i przez życie, gdyż w każdym czasie oddawał tak wielkiemu Sakramentowi kult uwielbienia, należny jedynie Bogu. Św. Augustyn tak o tym mówi: „W tym ciele (Pan) tutaj chodził i to samo ciało dał nam do pożywania ku zbawieniu, nikt zaś tego ciała nie pożywa bez oddania mu w pierw hołdu uwielbienia i nie tylko nie grzeszymy uwielbiając je, ale grzeszylibyśmy, gdybyśmy go nie uwielbiali”.

Paweł VI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Czwartek 5 TWP

„Nie uchodzi niczyjej uwagi, że Boska Eucharystia nadaje chrześcijańskiemu ludowi godność, której nie podobna należycie ocenić. Chrystus bowiem jest rzeczywiście Emanuelem, czyli „Bogiem z nami” nie tylko w czasie składania ofiary i sprawowania Sakramentu, lecz również po złożeniu ofiary i po dokonaniu Sakramentu, gdy Eucharystię przechowuje się w kościołach i kaplicach. Jest bowiem dniem i nocą w pośrodku nas, mieszka między nami pełen łaski i prawdy (por. J 1,14); urabia nasze obyczaje, zasila cnoty, pociesza smutnych, umacnia słabych i pobudza wszystkich, którzy się do Niego zbliżają, by Go naśladowali, by za Jego wzorem uczyli się być cichymi i pokornego serca i nie szukać własnych korzyści, lecz Bożych. Ktokolwiek więc odnosi się do Świętej Eucharystii ze szczególną pobożnością i kochającemu nas Chrystusowi stara się ochoczo i wielkodusznie miłością odwzajemnić, ten doświadcza i do głębi rozumie, nie bez wielkiej radości i pożytku dla duszy, jak cenne jest życie ukryte z Chrystusem w Bogu (por. Kol 5,5) i jak wielką wartość ma prowadzenie rozmowy z Chrystusem, nad co nic nie ma na tej ziemi miłszego, nic skuteczniejszego w podaniu drogami świętości.”

Paweł VI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Piątek 5 TWP

„W Eucharystii naprawdę Syn Boży wychodzi nam naprzeciw i pragnie się z nami zjednoczyć; adoracja eucharystyczna nie jest niczym innym jak tylko oczywistym rozwinięciem celebracji eucharystycznej, która sama w sobie jest największym aktem adoracji Kościoła. Przyjęcie Eucharystii oznacza postawę adoracji wobec Tego, którego przyjmujemy. Właśnie dlatego i tylko dlatego stajemy się jedno z Nim i w pewien sposób kosztujemy zadatku piękna liturgii niebieskiej. Akt adoracji poza Mszą św. przedłuża i intensyfikuje to, co się dokonało podczas samej celebracji liturgicznej. W rzeczywistości „tylko przez adorację można dojrzeć do głębokiego i autentycznego przyjęcia Chrystusa. I właśnie w tym akcie osobowego spotkania z Panem dojrzewa także posłannictwo społeczne, zawarte w Eucharystii, które ma na celu przełamanie barier nie tylko między Panem a nami, ale także i przede wszystkim barier odgradzających nas od siebie nawzajem”.

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sobota 5 TWP

„Dlatego wraz ze zgromadzeniem synodalnym żywo polecam pasterzom Kościoła oraz Ludowi Bożemu praktykę adoracji eucharystycznej, czy to osobistej, czy wspólnotowej. Wielką korzyścią będzie tu odpowiednia katecheza, która wyjaśni wiernym znaczenie tego aktu kultu. Pozwala on głębiej i z większą korzyścią przeżywać samą celebrację liturgiczną. Następnie, na tyle, na ile to jest możliwe, w ośrodkach najbardziej zaludnionych byłoby stosowne wyznaczenie kościołów oraz oratoriów przeznaczonych właśnie dla wieczystej adoracji.”

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Niedziela Palmowa – Niedziela Męki Pańskiej

„...kult Najświętszego Sakramentu stanowi jakby „środowisko duchowe”, w którym wspólnota może sprawować Eucharystię dobrze i w prawdzie. Tylko wtedy, gdy ją poprzedza, gdy jej towarzyszy i następuje po niej ta wewnętrzna postawa wiary i adoracji, liturgia może wyrazić swoje pełne znaczenie i wartość. Spotkanie z Jezusem we Mszy św. dokonuje się prawdziwie i w pełni, kiedy wspólnota jest w stanie rozpoznać, że On w sakramencie zamieszkuje swój dom, czeka na nas, zaprasza nas do swojego stołu, a następnie kiedy zgromadzenie się rozchodzi – pozostaje z nami ze swą obecnością dyskretną i milczącą, oraz towarzyszy nam poprzez swoje wstawiennictwo, nadal zbierając nasze duchowe ofiary i ofiarowując je Ojcu.”

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wielki Poniedziałek

„W chwili adoracji wszyscy jesteśmy na tym samym poziomie, klęcząc przed Sakramentem Miłości. Kapłaństwo wspólne i służebne są ze sobą zjednoczone w kulcie eucharystycznym. Jest to bardzo piękne i znaczące doświadczenie, które przeżywaliśmy przy różnych okazjach...”

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wielki Wtorek

„Wezwanie do adoracji i obietnica zbawienia odnoszą się do wszystkich narodów: «Przedemną się zegnają każde kolano, wszelki język na Mnie przysięgać będzie» (Iz 45, 23). Odczytywać te słowa z punktu widzenia chrześcijańskiego znaczy sięgać do pełni objawienia Nowego Testamentu, który widzi w Chrystusie «imię ponad wszelkie imię» (Flp 2, 9), tak, aby «na imię Jezusa zgięto się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM — ku chwale Boga Ojca» (Flp 2, 10-11).”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wielka Środa

„Nie ulegajmy pokusie pośpiechu, a czas oddany Chrystusowi w cichej, osobistej modlitwie niech nie wydaje się czasem straconym. To właśnie wtedy rodzą się najwspanialsze owoce duszpasterskiej posługi. Nie trzeba się zrażać tym, że modlitwa wymaga wysiłku, że podczas niej zdaje się, że Jezus milczy. On milczy, ale działa. Odnośnie do tego chciałbym wspomnieć przeżycie z ubiegłego roku w Kolonii. Byłem wówczas świadkiem głębokiego, niezapomnianego milczenia miliona młodych ludzi, w momencie adoracji Najświętszego Sakramentu! To modlitewne milczenie nas zjednoczyło, podniosło na duchu. Świat, w którym jest tak wiele hałasu, tak wiele zagubienia, potrzebuje milczącej adoracji Jezusa, ukrytego w hostii. Trwajcie w modlitwie adoracji i ucicie wiernych tej modlitwy. W niej znajdą pocieszenie i światło przede wszystkim ludzie strapieni.”

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wielki Czwartek

„«Do końca ich umiłował» (J 13, 1). Eucharystia jest trwałym znakiem miłości Boga, wspomagającej nas w drodze do pełnej jedności z Ojcem, przez Syna w Duchu. Ta miłość przerasta serce człowieka. Gdy dzisiaj wieczoru adorujemy Najświętszy Sakrament i rozważamy tajemnicę Ostatniej Wieczerzy, czujemy się zanurzeni w oceanie miłości, która wypływa z Serca Bożego. Z wdzięcznym sercem wzniesmy zatem hymn dziękczynny ludu odkupionych: Bogu Ojcu i Synowi / hołd po wszystkie nieśmy dni. / Niech podaje wiek wiekowi / hymn triumfu, dzięki, czci. / A równemu Im Duchowi / niechaj wieczna chwała brzmi!» Amen!”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wielki Piątek

„Drodzy młodzi, również i wy ofiarujcie Panu złoto waszego życia, czyli dobrowolnie pójście za Nim z miłości, wiernie odpowiadając na Jego wezwanie; niech wznosi się ku Niemu kadzidło waszej żarliwej modlitwy na Jego chwałę; ofiarujcie Mu mirrę, to znaczy wdzięczną miłość do Niego, prawdziwego Człowieka, który nas umiłował tak bardzo, że umarł naszym złoczyńcą na Golgocie. Oddawajcie cześć Jedynemu prawdziwemu Bogu, przyznając Mu pierwsze miejsce w waszym życiu! Człowiek jest nieustannie wystawiany na pokusę bałwochwalstwa. [...] Adoracja prawdziwego Boga jest formą autentycznego oporu wobec bałwochwalstwa jakiegokolwiek rodzaju. Adorujcie Chrystusa: On jest Skalą, na której możecie budować waszą przyszłość oraz bardziej sprawiedliwy i solidarny świat. Jezus jest Księciem Pokoju, źródłem przebaczenia i pojednania, On może uczynić braćmi wszystkich członków rodziny ludzkiej. [...] Słuchanie Chrystusa i adorowanie Go pomaga dokonywać odważnych wyborów, podejmować decyzje niekiedy heroiczne. Jezus jest wymagający, ponieważ pragnie naszego prawdziwego szczęścia.”

Jan Paweł II

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wielka Sobota

”Nie sposób kontemplować Maryi i nie ulec fascynacji Chrystusem; nie można też patrząc na Chrystusa nie odczuwać obecności Maryi. Istnieje nierozzerwalna więź między Matką i Synem poczętym w Jej łonie za sprawą Ducha Świętego, a więź tę uświadamiamy sobie w tajemniczy sposób w sakramencie Eucharystii, na co zwracali uwagę już w pierwszych wiekach Ojcowie Kościoła i teologowie. [...] Wiąż Najświętszej Panny z Synem, Barankiem złożonym w ofierze, który gładzi grzechy świata, obejmuje Kościół mistyczne Ciało Chrystusa. Maryja — pisze sługa Boży Jan Paweł II — jest „niewiastą Eucharystii” całym swoim życiem, i dlatego Kościół, patrząc na Nią jako na swój wzór, «jest wezwany do Jej naśladowania także w odniesieniu do Najświętszej Tajemnicy».

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Niedziela Zmartwychwstania

„Wszyscy, kapłani i wierni, karmimy się tą samą Eucharystią, wszyscy klękamy, by Ją adorować, bo w niej jest obecny nasz Nauczyciel i Pan, jest obecne prawdziwe Ciało Jezusa, Ofiary i Kapłana, zbawienia świata. Chodźcie, weselmy się, śpiewając radosne pieśni! Przyjdźcie, by oddać cześć! Amen.”.

Benedykt XVI

Notatki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

DODATKI

Biblijne „Wyznania wiary”

Wprowadzenie do każdej medytacji – wypowiedane patrząc na Najświętszy Sakrament. Teksty Biblijne do osobistego wykorzystania. Oczywiście, każdy może posłużyć się innymi fragmentami Pisma.

- *„Niech imię Boga będzie błogosławione przez wszystkie wieki, bo On jest mądry i potężny”. Dn 2,20*
- *„Ty jesteś Panem, Bogiem jedynym, godnym chwały na całym świecie”. Dn 3,45*
- *„... chwałę, wywyższam i wystawiam Króla nieba, gdyż wszystkie Jego dzieła są prawdą, a Jego drogi – sprawiedliwością. On może poniżyć tych, którzy się pysznią”. Dn 4,34*
- *„... królestwami ludzkimi rządzi Najwyższy i On je przekazuje, komu chce”. Dn 5,21*
- *„... On jest Bogiem żywym i wiecznym. Jego królestwo jest niezniszczalne, a Jego panowanie – nieskończone. On ratuje i ocala, czyni znaki i cuda na niebie i na ziemi. On uratował Daniela z paszczy lwów”. Dn 6,27-28.*
- *Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego. Mt 16,16*
- *Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. J 1,29*
- *Rabbi, Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś Królem Izraela! J 1,49*
- *Pan mój i Bóg mój! J 20,28*
- *Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym. J 20,31*
- *Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat. J 11,27*
- *... Ty masz słowa życia wiecznego ... Ty jesteś Świętym Bożym. J 6,68-69*
- *Jezus Chrystus jest PANEM – ku chwale Boga Ojca. Flp 2,11*
- *JEZUS JEST PANEM... Rz 10,9*

Adoracja Najświętszego Sakramentu – wzór

(Po wejściu do kaplicy Adoracji – zawsze chwilka ciszy dla uspokojenia i uciszenia serca).

Krok 1: Zaczynam od wyznania wiary:

Panie Jezu Chryste wyznaję wiarę wyznawaną przez Kościół i otrzymaną od Kościoła, że Ty jesteś obecny w tym Najświętszym Sakramencie. Tyś jest Bogiem żywym i prawdziwym, Tyś jest Synem Dawida zrodzonym z Najświętszej Maryi Panny. Tobie należy się wszelka chwała cześć i uwielbienie. Tyś jest po trzykroć Święty. Pan mój i Bóg mój. Mesjasz Syn Boga, Król królów i Pan panów. Bądź pochwalony, bądź uwielbiony Boże nieskończony, zamknięty w tym Sakramencie. (Może być Akt wiary, albo Skład Apostolski bądź Niechaj będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament).

Krok 2: Przychodzę dziś do Ciebie Panie: (przedstaw swoje sprawy):

- *Bo potrzebuję światła w takiej sprawie,*
- *Bo potrzebuję Twojej pomocy,*
- *Bo chcę ci podziękować,*
- *Bo brakuje mi czegoś,*
- *Bo zgrzeszyłem i obraziłem Ciebie,*
- *Bo zapętląłem się w coś i nie mam pomysłu co dalej,*
- *Osiągnąłem jakiś sukces, ktoś z moich bliskich coś osiągnął i chcę się z Tobą tym podzielić;*
- *Bo poproszono mnie o modlitwę, bo obiecałem komuś modlitwę,*
- *Chcę Ciebie uwielbić,*
- *Chcę pobyć w milczeniu w Twojej obecności.*

Krok 3: Słucham tego, co Pan ma mi do powiedzenia:

- (czytam fragment z Bożego Słowa, może to być tekst z liturgii dnia, może to być któryś z Psalmów, albo inny tekst wybrany przeze mnie);
- Pytam siebie co mówi w tym tekście Bóg o sobie samym?

Co mówi o człowieku? Czy widzę w tym fragmencie Pisma coś do czego zaprasza mnie Bóg? Czy widzę coś co jest bezpośrednią odpowiedzią na moją prośbę? Czy ten tekst inspiruje mnie do dalszej modlitwy?

Krok 4: Milczę, rozważam raz jeszcze przedstawione sprawy w świetle odczytanego Słowa.

Krok 5: Odpowiadam na to co usłyszałem słowami modlitwy, powtarzam swoją prośbę, może już w nowy sposób. Mówię bardzo wyraźnie „Bądź wola Twoja.”

Jeżeli jestem do czegoś wezwany, aby coś zrobić proszę o pomoc i obiecuję zaangażowanie całym sercem i całą duszą, całym ciałem i całym umysłem.

Krok 6: Odmawiam Modlitwę Pańską.

Krok 7: Pożegnanie się z Jezusem.

Panie Jezu obecny w tym Sakramencie, dziękuję za spotkanie z Tobą, dziękuję za Słowa, które do mnie powiedziałeś. Wracam do moich bliskich i do świata w którym żyję. Bądź tam ze mną. Umacniaj mnie swoim Duchem, wspieraj swoją mądrością. Zapraszam Cię teraz do mojego serca jako Pana i Zbawiciela. Kieruj moimi krokami na Twoich drogach i przyprowadź mnie znowu tutaj, gdzie mogę Cię spotkać ukrytego w tym Sakramencie. Amen.

Propozycje medytacji na wszystkie niedziele Wielkiego Postu w cyklu czytań Roku C

Medytacja Słowa Bożego ze św. Zygmuntem Szczęsnym Felińskim w 1 Niedzielę Wielkiego Postu.

(Po wejściu do kaplicy Adoracji – zawsze chwilka ciszy dla uspokojenia i uciszenia serca).

Krok 1: Zaczynam od wyznania wiary:

Panie Jezu Chryste wyznaję wiarę wyznawaną przez Kościół i otrzymaną od Kościoła, że Ty jesteś obecny w tym Najświętszym Sakramencie. Tyś jest Bogiem żywym i prawdziwym, Tyś jest Synem Dawida zrodzonym z Najświętszej Maryi Panny. Tobie należy się wszelka chwała cześć i uwielbienie. Tyś jest po trzykroć Święty. Pan mój i Bóg mój. Mesjasz Syn Boga, Król królów i Pan panów. Bądź pochwalony, bądź uwielbiony Boże nieskończony, zamknięty w tym Sakramencie. (Może być Akt wiary, albo Skład Apostolski bądź Niechaj będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament).

Krok 2: Przychodzę dziś do Ciebie Panie, aby rozważyć Twoje Słowo Łk 4,1-13. *(Lektura fragmentu ewangelii; powoli czytam, nawet półgłosem, nigdzie się nie spieszę).*

„Pełen Ducha Świętego, powrócił Jezus znad Jordanu, a wiedziony był przez Ducha na pustyni czterdzieści dni, i był kuszony przez diabła. Nic przez owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby stał się chlebem. Odpowiedział mu Jezus: Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek. Wówczas powiódł Go [diabeł] w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł do Niego diabeł: Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je dać, komu zechcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje. Lecz Jezus mu odrzekł: Napisane jest: Panu, Bogu swemu, będziesz

oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz. Zawiódł Go też do Jerozolimy, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł do Niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, żeby cię strzegli, i na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień. Lecz Jezus mu odparł: Powiedziano: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego. Gdy diabeł dopełnił całego kuszenia, odstąpił od Niego do czasu”.

Krok 3: Trwanie w milczeniu, aby raz jeszcze przypomnieć sobie Słowo, które przed chwilą czytałem. 2 – 3 minuty.

Krok 4: Rozważenie tekstu przez odpowiedź na pytania:

- *Co mówi Jezus w tym tekście, o Bogu, o Sobie Samym czy o Duchu Świętym?*
- *Co mówi Jezus o sytuacji człowieka o jego zachowaniu o postawie?*
- *Czy dostrzegam jakieś związki pomiędzy Słowami Jezusa, a moim życiem osobistym bądź życiem moich bliskich?*

Krok 5: Lektura myśli św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Po przeczytaniu i zastanowieniu się o czym mówi nasz „Mosiński Święty”, powrót do tekstu ewangelicznego i rozważenie co wnoszą słowa św. Arcybiskupa do mojego rozumienia tekstu?

„Co się znowu tyczy walki z pokusami, których natarczywość wielu od doskonalszego odwoździ powołania, zapominać nie trzeba, iż nie ma stanu gdzie by człowiek od obowiązku poskramiania swych pożądliwości był wolny, gdyż jak mówi Pański Cierpiący (tj. Hiob dod. PA): Bojowanie jest żywot człowieczy na ziemi (Hi 7,1). Mylne to nie mniej jest szkodliwe mniemanie, iż niektóre tylko powołania hamulec na burzące się namiętności wkładać nakazują, jak gdyby istniał stan jaki, gdzie by Pańskie przykazania obowiązywać przestawały. Czy pycha np. nie tak samo prowadzi na zatracenie

świeckiego, jak i duchownego? Czy chciwość przestaje być grzechem, przeto, że lichwiarz, co się jej oddaje ślubów ubóstwa nie składał? Czy wiarołomna małżonka, przeto że nie ślubowała dziewictwa, za życie rozpustne potępioną nie będzie? ... niegodziwość nigdy niegodziwością być nie przestanie". Konferencje duchowne s.65.

Krok 6: Podsumowanie medytacji. *Czego nowego się dowiedziałem? Co odkryłem? Co mogę zrobić z tym co odkryłem?*

Moje postanowienie:.....
.....
.....
.....
.....

Modlitwa Ojcze nasz.

Krok 7: Pożegnanie się z Jezusem:

Panie Jezu obecny w tym Sakramencie, dziękuję za spotkanie z Tobą, dziękuję za Słowa, które do mnie powiedziałeś. Wracam do moich bliskich i do świata w którym żyję. Bądź tam ze mną. Umacniaj mnie swoim Duchem, wspieraj swoją mądrością. Zapraszam Cię teraz do mojego serca jako Pana i Zbawiciela. Kieruj moimi krokami na Twoich drogach i przyprowadź mnie znowu tutaj, gdzie mogę Cię spotkać ukrytego w tym Sakramencie. Amen.

Medytacja Słowa Bożego ze św. Zygmuntem Szczęsnym Felińskim w 2 Niedzielę Wielkiego Postu.

(Po wejściu do kaplicy Adoracji – zawsze chwilka ciszy dla uspokojenia i uciszenia serca).

Krok 1: Zaczynam od wyznania wiary:

Panie Jezu Chryste wyznaję wiarą wyznawaną przez Kościół i otrzymaną od Kościoła, że Ty jesteś obecny w tym Najświętszym Sakramencie. Tyś jest Bogiem żywym i prawdziwym, Tyś jest Synem Dawida zrodzonym z Najświętszej Maryi Panny. Tobie należy się wszelka chwała i uwielbienie. Tyś jest po trzykroć Święty. Pan mój i Bóg mój. Mesjasz Syn Boga, Król królów i Pan panów. Bądź pochwalony, bądź uwielbiony Boże nieskończony, zamknięty w tym Sakramencie. (Może być Akt wiary, albo Skład Apostolski bądź Niechaj będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament).

Krok 2: Przychodzę dziś do Ciebie Panie, aby rozważyć Twoje Słowo Łk 9,28b-36. (Lektura fragmentu ewangelii; powoli czytamy, nawet półgłosem, nigdzie się nie spieszę).

„Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniącym białym. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dopełnić w Jeruzalem. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeni Jego chwałę i obydwo mężów, stojących przy Nim. Gdy oni się z Nim rozstawali, Piotr rzekł do Jezusa: Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, pojawił się obłok i osłonił ich; zlekli się, gdy weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie! W chwili gdy odezwał się ten głos, okazało się, że Jezus jest sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie opowiedzieli o tym, co zobaczyli”.

Krok 3: Trwanie w milczeniu, aby raz jeszcze przypomnieć sobie Słowo, które przed chwilą czytałem. 2 – 3 minuty.

Krok 4: Rozważenie tekstu przez odpowiedź na pytania:

- *Co mówi Jezus w tym tekście, o Bogu, o Sobie Samym czy o Duchu Świętym?*
- *Co mówi Jezus o sytuacji człowieka o jego zachowaniu o postawie?*
- *Czy dostrzegam jakieś związki pomiędzy Słowami Jezusa, a moim życiem osobistym bądź życiem moich bliskich?*

Krok 5: Lektura myśli św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Po przeczytaniu i zastanowieniu się o czym mówi nasz „Mosiński Święty”, powrót do tekstu ewangelicznego i rozważenie co wnoszą słowa św. Arcybiskupa do mojego rozumienia tekstu?

„ ... słuchajmyż, równie skwapliwie i uważnie jak oni (tj. święci dod. PA) owego Głosu Pańskiego, co przemawia i do nas, jak do nich przemawiał z każdej karty ksiąg Świętych, z każdej czynności Zbawiciela. ... Nie samymi wszakże wyrokami swej mądrości i głosem swych przykładów Pan miłosierny przemawia do dusz wiernych; odzywa się też i On do nich częstokroć bezpośrednio, w najskrytszych tajnikach serca. I nie dziw: skoro bowiem Królestwo Boże w nas jest, toć król nasz musi przemawiać do swych poddanych z owego mistycznego tronu, jaki w każdej duszy sprawiedliwej wznieść sobie raczył. ... Tak zaiste: Pan przemawia w głębi serca, ilekroć serce jest prawdziwym Królestwem Jego; od nas więc tylko zależy by i do nas przemawiał owym głosem wewnętrznym dla wiernej tylko duszy zrozumiałym.” Konferencje o powołaniu s. 213.

Krok 6: Podsumowanie medytacji. Czego nowego się dowiedziałem? Co odkryłem? Co mogę zrobić z tym co odkryłem?

Moje postanowienie:.....

Modlitwa Ojciec nasz.

Krok 7: Pożegnanie się z Jezusem:

Panie Jezu obecny w tym Sakramencie, dziękuję za spotkanie z Tobą, dziękuję za Słowa, które do mnie powiedziałeś. Wracam do moich bliskich i do świata w którym żyję. Bądź tam ze mną. Umacniaj mnie swoim Duchem, wspieraj swoją mądrością. Zapraszam Cię teraz do mojego serca jako Pana i Zbawiciela. Kieruj moimi krokami na Twoich drogach i przyprowadź mnie znowu tutaj, gdzie mogę Cię spotkać ukrytego w tym Sakramencie. Amen.

Medytacja Słowa Bożego ze św. Zygmuntem Szczęsnym Felińskim w 3 Niedzielę Wielkiego Postu.

(Po wejściu do kaplicy Adoracji – zawsze chwilka ciszy dla uspokojenia i uciszenia serca).

Krok 1: Zaczynam od wyznania wiary:

Panie Jezu Chryste wyznaję wiarą wyznawaną przez Kościół i otrzymaną od Kościoła, że Ty jesteś obecny w tym Najświętszym Sakramencie. Tyś jest Bogiem żywym i prawdziwym, Tyś jest Synem Dawida zrodzonym z Najświętszej Maryi Panny. Tobie należy się wszelka chwała cześć i uwielbienie. Tyś jest po trzykroć Święty. Pan mój i Bóg mój. Mesjasz Syn Boga, Król królów i Pan panów. Bądź pochwalony, bądź uwielbiony Boże nieskończony, zamknięty w tym Sakramencie. (Może być Akt wiary, albo Skład Apostolski bądź Niechaj będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament).

Krok 2: Przychodzę dziś do Ciebie Panie, aby rozważyć Twoje Słowo Łk 13,1-9. *(Lektura fragmentu ewangelii; powoli czytamy, nawet półgłosem, nigdzie się nie spieszę).*

„W tym samym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Mu o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie. I opowiedział im następującą przypowieść: Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia? Lecz on mu odpowiedział: Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć”.

Krok 3: Trwanie w milczeniu, aby raz jeszcze przypomnieć sobie Słowo, które przed chwilą czytałem. 2 – 3 minuty.

Krok 4: Rozważenie tekstu przez odpowiedź na pytania:

- *Co mówi Jezus w tym tekście, o Bogu, o Sobie Samym czy o Duchu Świętym?*
- *Co mówi Jezus o sytuacji człowieka o jego zachowaniu o postawie?*
- *Czy dostrzegam jakieś związki pomiędzy Słowami Jezusa, a moim życiem osobistym bądź życiem moich bliskich?*

Krok 5: Lektura myśli św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Po przeczytaniu i zastanowieniu się o czym mówi nasz „Mosiński Święty”, powrót do tekstu ewangelicznego i rozważenie co wnoszą słowa św. Arcybiskupa do mojego rozumienia tekstu?

„Duchowne zaś lenistwo, nie czyniąc na pozór krzywdy nikomu, ogołaca tylko powoli własną duszę, ze wszystkich wewnętrznych skarbów, i to tak niewidzialnie i stopniowo, że dopatrzeć nawet trudno, kiedy i w jaki sposób kradzież się ta odbywa. Zaniedba się modlitwę, medytację rachunek sumienia lub tygodniową spowiedź, i zdaje się nawet z powodu słusznej przeszkody, aż oto niepostrzeżenie oziębłość, próżnia a następnie cikliwość i zniechęcenie opanowują duszę, niedawno jeszcze pełną gorliwości i świętego do służby Bożej zapału. Jeśli zaś przyczyny złego w porę nie usuniemy, serce na koniec całkiem smak do rzeczy Boskich, zwróci się za pociechą ku stworzeniom, wszystkie zasoby sił swoich topiąc w próżnych rozrywkach lub niegodziwych przywiązaniach... Postanówmy sobie nigdy z własnej woli nie opuścić ani jednej religijnej praktyki bądź obowiązującej, bądź za zgodą spowiednika dobrowolnie postanowionej”. Konferencje duchowne s. 149.

Krok 6: Podsumowanie medytacji. *Czego nowego się dowiedziałem? Co odkryłem? Co mogę zrobić z tym co odkryłem?*

Moje postanowienie:.....
.....
.....
.....

Modlitwa Ojciec nasz.

Krok 7: Pożegnanie się z Jezusem:

Panie Jezu obecny w tym Sakramencie, dziękuję za spotkanie z Tobą, dziękuję za Słowa, które do mnie powiedziałeś. Wracam do moich bliskich i do świata w którym żyję. Bądź tam ze mną. Umacniaj mnie swoim Duchem, wspieraj swoją mądrością. Zapraszam Cię teraz do mojego serca jako Pana i Zbawiciela. Kieruj moimi krokami na Twoich drogach i przyprowadź mnie znowu tutaj, gdzie mogę Cię spotkać ukrytego w tym Sakramencie. Amen.

Medytacja Słowa Bożego ze św. Zygmuntem Szczęsnym Felińskim w 4 Niedzielę Wielkiego Postu.

(Po wejściu do kaplicy Adoracji – zawsze chwilka ciszy dla uspokojenia i uciszenia serca).

Krok 1: Zaczynam od wyznania wiary:

Panie Jezu Chryste wyznaję wiarą wyznawaną przez Kościół i otrzymaną od Kościoła, że Ty jesteś obecny w tym Najświętszym Sakramencie. Tyś jest Bogiem żywym i prawdziwym, Tyś jest Synem Dawida zrodzonym z Najświętszej Maryi Panny. Tobie należy się wszelka chwała cześć i uwielbienie. Tyś jest po trzykroć Święty. Pan mój i Bóg mój. Mesjasz Syn Boga, Król królów i Pan panów. Bądź pochwalony, bądź uwielbiony Boże nieskończony, zamknięty w tym Sakramencie. (Może być Akt wiary, albo Skład Apostolski bądź Niechaj będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament).

Krok 2: Przychodzę dziś do Ciebie Panie, aby rozważyć Twoje Słowo Łk 15,1-3.11-32. *(Lektura fragmentu ewangelii; powoli czytam, nawet półgłosem, nigdzie się nie spieszę).*

„Przybliźali się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie, mówiąc: Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: ...Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: Ojcze, daj mi część własności, która na mnie przypada. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swoją własność, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie, i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał na służbę do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby paść świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł:

Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu przymieram głodem. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z twoich najemników. Zabrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i wobec ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem. Lecz ojciec powiedział do swoich sług: Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i weselić się, ponieważ ten syn mój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się. I zaczęli się weselić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego. Rozgniewał się na to i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: Oto tyle lat ci służę i nie przekroczyłem nigdy twojego nakazu; ale mnie nigdy nie dałeś koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę. Lecz on mu odpowiedział: Moje dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko, co moje, do ciebie należy. A trzeba było weselić się i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”.

Krok 3: Trwanie w milczeniu, aby raz jeszcze przypomnieć sobie Słowo, które przed chwilą czytałem. 2 – 3 minuty.

Krok 4: Rozważenie tekstu przez odpowiedź na pytania:

- *Co mówi Jezus w tym tekście, o Bogu, o Sobie Samym czy o Duchu Świętym?*

- *Co mówi Jezus o sytuacji człowieka o jego zachowaniu o postawie?*
- *Czy dostrzegam jakieś związki pomiędzy Słowami Jezusa, a moim życiem osobistym bądź życiem moich bliskich?*

Krok 5: Lektura myśli św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Po przeczytaniu i zastanowieniu się o czym mówi nasz „Mosiński Święty”, powrót do tekstu ewangelicznego i rozważenie co wnoszą słowa św. Arcybiskupa do mojego rozumienia tekstu?

„Niech nas przeto, Bracia, ani przeszła niewierność, ani nędza obecna, ani dotychczasowe nawet zaślepienie zbyt nie przeraża, skoro od tej chwili przeszłość naprawić postanawiamy. Śmiało tylko rzućmy się w objęcia Ojca Niebieskiego, z równą prostotą jak dziecko rzuca się w objęcia matki, a On też z miłością matki do łona swego nas przytuli i skrzydłem swej opieki nas osłoni. Prawda, że skażona grzechem i znarowiona ziemi nałogami natura na dawne tory ciągnąć nas nie przestanie, lecz przecie Pan z mułu ziemi ulepionego człowieka, jednym tchnieniem ducha swojego we własny wizerunek zamienił. Wołajmy doń przeto z wiarą i ufnością, a wszechmoc Jego dziwniejszego jeszcze dokona cudu, zmieniając tchnieniem swej łaski to strupieszające próchno, jakim nas grzechy uczyniły, w żyjący obraz Boży jakim są Pańscy Wybrani”. Konferencje Duchowne s. 72.

Krok 6: Podsumowanie medytacji. *Czego nowego się dowiedziałem? Co odkryłem? Co mogę zrobić z tym co odkryłem?*

Moje postanowienie:.....

Modlitwa Ojcze nasz.

Krok 7: Pożegnanie się z Jezusem:

Panie Jezu obecny w tym Sakramencie, dziękuję za spotkanie z Tobą, dziękuję za Słowa, które do mnie powiedziałeś. Wracam do moich bliskich i do świata w którym żyję. Bądź tam ze mną. Umacniaj mnie swoim Duchem, wspieraj swoją mądrością. Zapraszam Cię teraz do mojego serca jako Pana i Zbawiciela. Kieruj moimi krokami na Twoich drogach i przyprowadź mnie znowu tutaj, gdzie mogę Cię spotkać ukrytego w tym Sakramencie. Amen.

Medytacja Słowa Bożego ze św. Zygmuntem Szczęsnym Felińskim w 5 Niedzielę Wielkiego Postu.

(Po wejściu do kaplicy Adoracji – zawsze chwilka ciszy dla uspokojenia i uciszenia serca).

Krok 1: Zaczynam od wyznania wiary:

Panie Jezu Chryste wyznaję wiarą wyznawaną przez Kościół i otrzymaną od Kościoła, że Ty jesteś obecny w tym Najświętszym Sakramencie. Tyś jest Bogiem żywym i prawdziwym, Tyś jest Synem Dawida zrodzonym z Najświętszej Maryi Panny. Tobie należy się wszelka chwała cześć i uwielbienie. Tyś jest po trzykroć Święty. Pan mój i Bóg mój. Mesjasz Syn Boga, Król królów i Pan panów. Bądź pochwalony, bądź uwielbiony Boże nieskończony, zamknięty w tym Sakramencie. (Może być Akt wiary, albo Skład Apostolski bądź Niechaj będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament).

Krok 2: Przychodzę dziś do Ciebie Panie, aby rozważyć Twoje Słowo Łk J 8,1 - 11. *(Lektura fragmentu ewangelii; powoli czytam, nawet półgłosem, nigdzie się nie spieszę).*

„Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał ich. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą dopiero co pochwycono

na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: Nauczycielu, tę kobietę dopiero co pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A ty co powiesz? Mówili to, wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem. I powtórnie schyliwszy się, pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta stojąca na środku. Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: Kobieto, gdzież [oni] są? Nikt cię nie potępił? A ona odrzekła: Nikt, Panie! Rzekł do niej Jezus: I Ja ciebie nie potępiam. Idź i odtąd już nie grzesz”.

Krok 3: Trwanie w milczeniu, aby raz jeszcze przypomnieć sobie Słowo, które przed chwilą czytałem. 2 – 3 minuty.

Krok 4: Rozważenie tekstu przez odpowiedź na pytania:

- *Co mówi Jezus w tym tekście, o Bogu, o Sobie Samym czy o Duchu Świętym?*
- *Co mówi Jezus o sytuacji człowieka o jego zachowaniu o postawie?*
- *Czy dostrzegam jakieś związki pomiędzy Słowami Jezusa, a moim życiem osobistym bądź życiem moich bliskich?*

Krok 5: Lektura myśli św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Po przeczytaniu i zastanowieniu się o czym mówi nasz „Mosiński Święty”, powrót do tekstu ewangelicznego i rozważenie co wnoszą słowa św. Arcybiskupa do mojego rozumienia tekstu?

„Dla nas kapłanów potrzebną jest przede wszystkim cierpliwość i wyrozumiałość w trybunale pokuty; nie dajmy się przeto podejść szatanowi fałszywym pozorem gorliwości. Prawda, że tu nie chodzi o naszą, lecz o Bożą obrazę, aleć to przecie jeden

z najgłówniejszych powołania naszego obowiązków, byśmy korzącym się grzesznikom winy odpuszczali. Naśladujmy, przeto Zbawiciela i owych Świętych pasterzy, co nie znali wyższej rozkoszy nad jednanie z Bogiem grzeszników. Nie lękajmy się być zbyt pobłażającymi tam, gdzie skrucha jest niewątpliwa, bo kto sam się dobrowolnie i szczerze oskarża, tego pocieszać raczej i umacniać, niż strofować karać potrzeba. ... Prawda, że tam gdzie skrucha jest doskonała i postanowienie poprawy niewątpliwe, sługa Chrystusowy winien na wzór Boskiego Mistrza przebaczyć tylko i dodawać otuchy; ...”.

Krok 6: Podsumowanie medytacji. *Czego nowego się dowiedziałem? Co odkryłem? Co mogę zrobić z tym co odkryłem?*

Moje postanowienie:.....
.....
.....

Modlitwa Ojciec nasz.

Krok 7: Pożegnanie się z Jezusem:

Panie Jezu obecny w tym Sakramencie, dziękuję za spotkanie z Tobą, dziękuję za Słowa, które do mnie powiedziałeś. Wracam do moich bliskich i do świata w którym żyję. Bądź tam ze mną. Umacniaj mnie swoim Duchem, wspieraj swoją mądrością. Zapraszam Cię teraz do mojego serca jako Pana i Zbawiciela. Kieruj moimi krokami na Twoich drogach i przyprowadź mnie znowu tutaj, gdzie mogę Cię spotkać ukrytego w tym Sakramencie. Amen.

Medytacja Słowa Bożego ze św. Zygmuntem Szczęsnym Felińskim w Niedzielę Męki Pańskiej.

(Po wejściu do kaplicy Adoracji – zawsze chwilka ciszy dla uspokojenia i uciszenia serca).

Krok 1: Zaczynam od wyznania wiary:

Panie Jezu Chryste wyznaję wiarą wyznawaną przez Kościół i otrzymaną od Kościoła, że Ty jesteś obecny w tym Najświętszym Sakramencie. Tyś jest Bogiem żywym i prawdziwym, Tyś jest Synem Dawida zrodzonym z Najświętszej Maryi Panny. Tobie należy się wszelka chwała cześć i uwielbienie. Tyś jest po trzykroć Święty. Pan mój i Bóg mój. Mesjasz Syn Boga, Król królów i Pan panów. Bądź pochwalony, bądź uwielbiony Boże nieskończony, zamknięty w tym Sakramencie. (Może być Akt wiary, albo Skład Apostolski bądź Niechaj będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament).

Krok 2: Przychodzę dziś do Ciebie Panie, aby rozważyć Twoje Słowo Łk 22,14 - 20. (Lektura fragmentu ewangelii; powoli czytam, nawet półgłosem, nigdzie się nie spieszę).

„A gdy nadeszła pora, zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę już jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym. Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, rzekł: Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił [napoju] zowocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę! Tak samo i kielich [wziął] po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”.

Krok 3: Trwanie w milczeniu, aby raz jeszcze przypomnieć sobie Słowo, które przed chwilą czytałem. 2 – 3 minuty.

Krok 4: Rozważenie tekstu przez odpowiedź na pytania:

- *Co mówi Jezus w tym tekście, o Bogu, o Sobie Samym czy o Duchu Świętym?*
- *Co mówi Jezus o sytuacji człowieka o jego zachowaniu o postawie?*
- *Czy dostrzegam jakieś związki pomiędzy Słowami Jezusa, a moim życiem osobistym bądź życiem moich bliskich?*

Krok 5: Lektura myśli św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Po przeczytaniu i zastanowieniu się o czym mówi nasz „Mosiński Święty”, powrót do tekstu ewangelicznego i rozważenie co wnoszą słowa św. Arcybiskupa do mojego rozumienia tekstu?

„Co do formy, najwyższą i najdoskonalszą modlitwą jest Przenajświętsza Ofiara, gdyż we Mszy św. łączy się skuteczność Sakramentów z zasługą modlitwy. Ołtarz jest, rzecz by można, owem mistycznym ramieniem, z którego wyrastają oba potężne skrzydła, co nas ku niebu wznoszą i łaskę z nieba na ziemię sprowadzają. ... z jednej bowiem strony, sprawując cudowne przeistoczenie chleba i wina w ciało i krew Zbawiciela, jest Sakramentem, a z drugiej zaś, niosąc zasługi męki Bożego Syna w ofierze za grzechy nasze Niebieskiemu Ojcu, jest najmiłszą Panu i najskuteczniejszą modlitwą. Bo tu nie grzeszny człowiek, lecz samo Wcielone Słowo wstawia się za nami do Stwórcy”. Konferencje duchowne s.417.

Krok 6: Podsumowanie medytacji. *Czego nowego się dowiedziałem? Co odkryłem? Co mogę zrobić z tym co odkryłem?*

Moje postanowienie:.....
.....
.....
.....

Modlitwa Ojciec nasz.

Krok 7: Pożegnanie się z Jezusem:

Panie Jezu obecny w tym Sakramencie, dziękuję za spotkanie z Tobą, dziękuję za Słowa, które do mnie powiedziałeś. Wracam do moich bliskich i do świata w którym żyję. Bądź tam ze mną. Umacniaj mnie swoim Duchem, wspieraj swoją mądrością. Zapraszam Cię teraz do mojego serca jako Pana i Zbawiciela. Kieruj moimi krokami na Twoich drogach i przyprowadź mnie znowu tutaj, gdzie mogę Cię spotkać ukrytego w tym Sakramencie. Amen.

SPIS TREŚCI

List do Parafian	3
Teksty do medytacji	7
Dodatki	55
Biblijne „Wyznanie Wiary”	56
Adoracja Najświętszego Sakramentu - wzór	57
Propozycje medytacji na wszystkie niedziele Wielkiego Postu w cyklu czytań Roku C	59